

[Landbrugsministeren]

sygdomsloven fra 1920 med senere ændringer og tillæg, men også 7 særlove, hvoriblandt kan nævnes lov om markeder m.v. for heste og kreaturer fra 1948 og lov om kunstig sædovertføring på husdyr fra 1968. Et stort antal bekendtgørelser og cirkulærer vil blive sammenskrevet og forenklet efter ikrafttrædelsen af loven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Herved skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om læhegn.

(Lovforslag nr. L 30).

Et forslag til lov om læhegn – L 136 – blev fremsat i foråret, men faldt væk med udskrivelse af folketingsvalget.

Kapitel I svarer til L 136 med den ændring, at kravet om tinglysning er bortfaldet, således at det fremover vil være frivilligt, om tilskudsmodtagere ønsker at sikre hegnene ved en tinglysning.

Ifølge forslaget ydes tilskud til kollektiv og individuel læplantning svarende til den nugældende ordning.

Ved kollektiv læplantning vil såvel projektering som forberedelser og anlæg samt de første tre års renholdelse fremover være inkluderet i tilskudsgrundlaget.

Det har været overvejet, om tilskuddet skulle være betinget af, at der udelukkende anvendtes kemisk renholdelse i hegnene.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil det ikke i dag være realistisk at forestille sig en sådan begrænsning.

Der er dog lovende forsøgsresultater, således at der efter en kortere årrække må forventes udviklet en teknik, der gør det muligt helt at undlade kemisk renholdelse.

Ifølge forslaget ændres ordningens administration under hensyn til overholdelsen af gældende administrative principper og det forhold, at flere entreprenører fremover påregnes at deltage ved kollektiv læplantning.

Administrationen af tilskud til kollektiv og individuel læplantning foreslås henlagt til Fællesudvalget for Læplantning.

Forslaget indebærer desuden som det oprindelige forslag, at tilskud kan ydes til forsknings-, forsøgs- og udviklingsprojekter af betydning for læplantningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg dette til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til international købelov.

(Lovforslag nr. L 35).

Den foreslåede nye lov har til formål at forbedre vilkårene navnlig for danske eksportvirksomheder og indebærer, at FN-konventionen om internationale løsøre køb gennemføres i dansk ret.

Denne konvention er i realiteten en international købelov med regler om forsinkelse, mangler osv., og den vil få stor betydning i den internationale samhandel. Finland, Norge og Sverige har allerede ratificeret konventionen. Hovedparten af medlemslandene i EF har også udtrykt stor interesse for konventionen som en EF-købelov, og store EF-lande som Frankrig og Italien har ratificeret konventionen. Også i resten af verden er der stor tilfredshed med konventionen, bl.a. kan jeg nævne, at konventionen allerede bruges ved handler mellem USA og Kina.

Den nærmere gennemførelse af konventionen er blevet drøftet mellem de nordiske lande, og lovforslaget bygger på disse drøftelser. For så vidt angår handler mellem de nordiske lande opretholdes den fælles nordiske købelov som regelgrundlag.

Konventionen er resultatet af et langvarigt og meget grundigt forberedelsesarbejde i FN, som har fundet, at det er en vigtig opgave at arbejde for, at retskonflikter i den internationale handel finder en løsning, som er uafhængig af, hvilket lands retsregler der skal finde anvendelse.

Lovforslaget er udformet således, at konventionens originale tekster gennemføres uforandret i dansk ret, idet originalteksten på engelsk og fransk foreslås optaget som bilag til en kort gennemførelseslov. Som hjælp ved anvendelsen af disse tekster er der tillige optaget en oversættelse til dansk. Denne gennemførelsesmetode skal sikre, at det danske erhvervsliv får størst mulig gavn af loven, idet danske virksomheder over for udenlandske handelspartnere kan anføre, at handlerne er undergivet nøjagtig den lovtækt, som er kendt og forstået også i udlandet.

[Justitsministeren]

Lovforslagets bemærkninger indeholder i øvrigt en udførlig gennemgang af hver enkelt bestemmelse i konventionen bl.a. til støtte for erhvervslivets brug af konventionen ved løsnin- gen af de konkrete problemer, som måtte opstå ved afviklingen af den internationale handel.

Idet jeg henviser til lovforslaget med tilhø- rende bemærkninger, skal jeg anbefale lovfor- slaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ægteskabsloven m.v. (Separations- og skilsmissebetingelser m.v.). (Lovforslag nr. L 36).

Hovedformålet med lovforslaget er at foreta- ge en modernisering og forenkling af ægte- skabslovens regler om separation, skilsmisse og ægtefællebidrag. Lovforslaget bygger på lov- udkastet i betænkning nr. 1121/1987, afgivet af en arbejdsgruppe, som jeg nedsatte i foråret 1987, efter at vi i Folketinget havde haft en drøftelse af ægteskabslovgivningen. Forslaget er i væsentlig grad identisk med et forslag, som medlemmer af Det Radikale Venstre fremsatte i februar 1988.

Lovforslaget indebærer først og fremmest en modernisering af ægteskabslovens regler om betingelserne for at få separation og skilsmisse. Det foreslås således bl.a., at separation skal kunne meddeles, selv om kun en af ægtefæller- ne ønsker det, og at skilsmisse skal kunne op- nås efter 6 måneders separation, hvis ægtefæl- lerne er enige om at søge skilsmisse.

Det er min opfattelse, at det så vidt muligt bør sikres, at et ægteskabs opløsning beror på velovervejede beslutninger fra begge ægtefæl- lers side, og jeg mener derfor, at en separations- tid bør bevares. Samtidig tilsigter forslaget om at nedsætte separationstidens længde til 6 må- neder at tage hensyn til de ægtefæller, der er enige om at ophæve ægteskabet.

I forhold til det tidligere fremsatte lovforslag er der bl.a. sket den ændring, at bestemmelsen om den obligatoriske mægling i separations- og skilsmissesager foreslås ophævet. Der skal dog efter forslaget stadig være mulighed for at få fo- retaget mægling hos præsten for de ægtefæller, der ønsker dette. Det er mit indtryk, at mæglin- gen ved statsamtet i dag af mange ægtefæller opfattes som en betydningsløs og bureaukra-

tisk formalitet, og den foreslåede ændring er så- ledes helt i overensstemmelse med regeringens almindelige moderniseringspolitik.

Under behandlingen af Det Radikale Ven- stres lovforslag fremhævede jeg, at nogle ægte- skaber måske ville kunne reddes, hvis mæg- lingsinstituttet blev ændret i retning af en ord- ning med egentlig parrådgivning. Derfor er der i dette lovforslag indsat en bestemmelse om, at justitsministeren kan fastsætte regler om frivil- lig rådgivning af ægtefæller, inden der medde- les separation eller skilsmisse. Der lægges ved lovforslaget op til en forsøgsordning, som kan belyse, om en sådan parrådgivning på dette se- ne stadium af ægteskabet har mulighed for at fungere i praksis, således at ægteskabet og fa- milien dermed kan bevares.

Forsøgsordningen skal efter planen foregå i Københavns og Ringkøbing statsamter. På grundlag af erfaringerne fra forsøgsordningen vil Justitsministeriet tage stilling til, om ordnin- gen bør gennemføres som en permanent lands- dækkende ordning. I den forbindelse må der også ses på ordningens økonomiske conse- kvenser, og jeg mener, at det bl.a. bør overvejes, om der skal betales gebyr for rådgivningen.

Herudover medfører lovforslaget bl.a. den forenkling, at ægtefæller i vidt omfang kan undgå at skulle møde frem i statsamtet ved skilsmisse efter separation.

Lovforslaget indebærer endvidere, at ægte- skabslovens regler om ægtefællebidragets va- righed tilpasses den praksis, der har udviklet sig ved domstolene. Efter forslaget skal der så- ledes i almindelighed kun kunne pålægges bi- dragspligt for et bestemt tidsrum på højst 10 år. Tidsubegrænset bidragspligt skal dog efter for- slaget fortsat kunne pålægges, såfremt der fore- ligger ganske særlige omstændigheder.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lov- forslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbe- fale lovforslaget til det høje Tings velvillige be- handling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om erhvervsskoler. (Lovforslag nr. L 37).

Forslag til lov om erhvervsuddannelser.